

ψόφος

ψόφος, ο, ουσ. [<μσν. ψόφος <ψοφώ], ο ψόφος. **1.** το υπερβολικό κρύο, η παγωνιά: «χτες το βράδυ έκανε ψόφο». **2.** (υβριστικά) ο θάνατος: «άντε, να τον πάρει ο ψόφος να ησυχάσουμε κι απ' αυτόν!». **3.** ως επιφών. **ψόφος!** λέγεται ειρωνικά σε κάποιον που αφήνει επιφώνημα πόνου·

- κακό σκυλί ψόφο δεν έχει, βλ. λ. σκυλί·

- κακό ψόφο να 'χεις! βλ. λ. κακόψοφο να 'χεις(!)·

- ψόφο δεν έχει, λέγεται για άτομο για το οποίο όσο και αν ευχόμαστε το θάνατό του, αυτό δε λείει να πεθάνει.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας